

10 фактів про День Гідності та Свободи

21 листопада Україна святкує День Гідності та Свободи, який присвячено революційним подіям, що сталися у 2004 та 2013 роках

[Еспресо.TV](http://espreso.tv) пропонує згадати, які історичні події у різні роки відбувалися в Україні 21 та 22 листопада

1. Так склалося, що українці саме в двадцятих числах листопада виходять на масові акції протесту, які іноді змінюють владу. Так було в 2004 році, коли після другого туру виборів Януковичу не дозволили використати фальсифікації для приходу у крісло президента. І так сталося у 2013 році, коли той самий Янукович відмовився від курсу на євроінтеграцію. Цікаво, що перші масові виступи проти Януковича-президента теж були у листопаді. Це сталося у 2010 році.

2. 21 листопада 2004 року відбувся другий тур голосування на виборах президента. Участь у ньому брали чинний прем'єр-міністр Віктор Янукович і кандидат від об'єднаної опозиції Віктор Ющенко.

Вночі 22 листопада Центральна виборча комісія повідомила, що після підрахунку 33% бюлетенів лідирує Янукович з 50 % голосів, а Ющенко отримав 46 %. Ці дані відрізнялися від екзит-полів, які відразу після закінчення голосування назвали переможцем Ющенко.

Ющенко у ЦВК заявив, що не довіряє підрахункам Центрвиборчкому. Він закликав своїх прихильників вийти на Майдан Незалежності, щоб захистити підсумки волевиявлення.

Іноземні спостерігачі з Європи й США заявили, що вибори проведені із численними порушеннями на користь провладного кандидата. В той же час президент Росії Володимир Путін першим привітав Януковича з перемогою.

23 листопада у Києві й ряді інших міст і обласних центрів продовжилися мітинги в підтримку Ющенко. На Майдан Незалежності зібралося в той день кілька сотень тисяч протестувальників, що стало певною несподіванкою навіть для лідерів опозиції.

Як відомо, масові протести згодом призвели до скасування підсумків другого туру. У так званому третьому турі переміг Ющенко, після чого Януковича деякий час вважали політичним трупом.

3. Податковим майданом називають масові протести проти ухвалення Радою проекту Податкового кодексу. Масові мітинги проходили на Майдані, що стало певним продовженням Помаранчевої революції та підготовкою до Євромайдану.

Протести почалися 16 листопада, але найбільш масові акції стали відбуватися саме з 22 листопада. Організатори запланували великий мітинг на 22 листопада, щоб прив'язати його до річниці помаранчевої революції.

У цей день кілька десятків тисяч підприємців зібралися на Майдані. Мітингувальники рушили до Адміністрації президента, де вимагали від Януковича вето Податковий кодекс. Також було заблоковано проїзд по вулиці Інститутській і Хрещатику. Почалося зведення наметового містечка. Події стали нагадувати 2004 рік. Однак ситуація у суспільстві тоді ще не дозріла до довготривалих протестів.

Мітинги завершилися 2 грудня за рішенням більшості координаційної ради Податкового майдану. Однак декілька десятків мітингувальників залишилися на Майдані. В ніч на 3 грудня кілька сотень спецпризначенців оточили площу. Мітингувальників було розігнано.

4. Уряд Миколи Азарова 21 листопада 2013 року виступив з заявою про відмову від підписання угоди про асоціацію з ЄС. Процес євроінтеграції було призупинено, хоча Партія регіонів весь 2013 рік запевняла у його незворотності. Як причину таких кроків було названо нібито невраховані наслідки від санкцій з боку Росії.

Перший Євромайдан як протест проти рішення Азарова почався на Майдані Незалежності. Люди почали збиратися близько 22:00. Учасників мітингу нараховувалось близько 1500. На Майдан прийшли журналісти, громадські активісти. Люди вирішили лишитися на ніч.

З другої половини 22 листопада кількість людей на мітингу стала зростати. Близько 21:00 міліція перешкодила спробі активістів встановити намети. Увечері відбувся мітинг, на який зібралося близько 5 тисяч людей.

5. Як відомо, незворотними тоді події стали 1 грудня, коли після побиття мітингувальників на Майдані у центр Києва вишли сотні тисяч людей. Євромайдан закінчувався і починалася Революція Гідності.

Точно невідомо хто віддав наказ на немотивоване жорстоке побиття студентів Євромайдану. На допиті в прокуратурі ексочільник КМДА Олександр Попов сказав, що розгін протесту на Майдані стався після того, як **секретар РНБО Андрій Клюєв зажадав встановити там ялинку.**

За словами Попова, саме Клюєв повідомив йому, що подальші вказівки Попов отримає від заступника секретаря РНБО Володимира Сівковича.

У свою чергу начальник київської міліції Коряк дав свідчення в ГПУ, що йому зателефонував міністр внутрішніх справ Віталій Захарченко і наказав виконувати всі команди Сівковича.

6. День Свободи відзначали з 22 листопада 2005 року на честь річниці початку Помаранчевої революції. З 2011 року відзначення свята було скасовано. Януковичу було важко змиритися з наявністю свята на честь боротьби проти нього. Тому влада вирішила відповісти на це календарним переносом.

7. Свято під дивною назвою День соборності та свободи було засноване 30 грудня 2011 року указом Януковича. Воно відзначалося 22 січня.

Нове свято виникло внаслідок зміни дати відзначення Дня Свободи з 22 листопада на 22 січня — дату святкування Дня соборності. Указом Януковича ці два свята було об'єднано. Перед цим Янукович скасував указ Кучми від 21 січня 1999 року «Про День соборності» і указ Ющенка про День Свободи.

Гібридне свято День соборності та свободи існувало в Україні кілька років, але так і лишилося штучним.

8. 13 листопада 2014 року президент Порошенко підписав указ, згідно з яким в Україні 21 листопада відзначається День Гідності та Свободи.

9. Колишній начальник управління спецрозслідувань ГПУ Сергій Горбатюк вважає, що під час розслідування злочинів проти Майдану було досягнуто "вкрай високі показники". Зокрема, було **повідомлено про підозру 448 фігурантам, до суду передано 298 обвинувальних актів і винесено 57 вироків.**

10. Майже щороку у річницю майданів опозиційні політичні сили влаштовують масові акції на Майдані Незалежності. Це стало суспільною традицією. От і цього року Рух опору капітуляції закликає українців на віче. Об'єднання закликала українців прийти у День Гідності та Свободи на Майдан і [взяти участь у Віче](#) з метою заявити про неприпустимість здачі національних інтересів України.